

# UNIDADE

## 5

## O Dominado

O IMPERIO (30 a.C.- 476 d.C.)		
DOMINADO (de 284 a 476 d.C.)	<b>DIOCLECIANO</b> (284-305 d.C.)	<p>Orientalización da monarquía.</p> <p>Separación do poder civil e militar.</p> <p>Racionalización das tarefas administrativas</p> <p>Tetrarquía: Diocleciano, Maximiano, Galerio e Constancio Cloro.</p>
	<p>Constancio Cloro</p> <p>Galerio</p> <p>Severo</p> <p>Maximino Daia</p> <p>Constantino</p> <p>Maxencio</p> <p>Licinio</p>	<p>Dispútanse o poder entre eles.</p> <p>Constantino convértese en emperador único</p>
	<b>CONSTANTINO</b> (306-333 d.C.)	<p>No 313 promulgou o Edicto de Milán: liberdade de culto.</p> <p>No 330 fundou Constantinopla que se converte na sede imperial.</p> <p>Asociou ao poder aos seus tres fillos e a dous sobriños, que se enfrontan entre si ata que Constancio se fai co poder.</p>
	<p>Constancio (337-361 d.C.)</p> <p>Xuliano o Apóstata (361-363 d.C.)</p> <p>Flavio Xoviano (363-364 d.C.)</p> <p>Valentiniano I (364-375 d.C.)</p> <p>Valente (364-378 d.C.)</p> <p>Graciano (367-383 d.C.)</p> <p>Valentiniano II (375-392 d.C.)</p>	<p>Estes emperadores gobernan asociados.</p>
	<b>TEODOSIO</b> (379-395 d.C.)	<p>Alistamento no exército dos godos.</p> <p>No 391 d.C. o cristianismo converteuse na relixión oficial.</p> <p>Dividiu o imperio entre os seus dous fillos: a Arcadio deulle Oriente e a Honorio, Occidente.</p>
<p>- <b>Imperio de Oriente:</b> capital Constantinopla; coa toma desta cidade polos turcos, no 1453, desaparece.</p> <p>- <b>Imperio de Occidente:</b> capital Rávena, a partir do 400 d.C. sucesión de emperadores durante oitenta anos ata o 476 d.C., cando Odoacro depuxo ao último emperador Rómulo Augústulo.</p>		

## FLEXIÓN NOMINAL

### TERCEIRA DECLINACIÓN. SUBSTANTIVOS DE TEMA EN VOCAL -i

- Poden ser de xénero masculino, feminino e neutro.
- O nominativo de singular termina en:

MASCULINOS E FEMININOS	NEUTROS
-is	-e
-es	-ar
-er	-al
-dúas consoantes	

- Diferenzas cos temas en consoante:
  - O xenitivo plural (todos os xéneros): **-ium**, fronte a **-um** dos temas en consoante.
  - O nom., voc. e acus. plural dos neutros: **-ia**, fronte a **-a** dos temas en consoante.
  - Nalgúns casos: ac. sg en **-im**; abl. sg. en **-i**; e ac. pl. en **-is**.
- Terminacións:

CASO	MASCULINOS E FEMININOS		NEUTROS	
	SINGULAR	PLURAL	SINGULAR	PLURAL
Nominativo	<b>-is, -es, -er, -dúas consoantes</b>	<b>-es</b>	<b>-e, al, -ar</b>	<b>-ia</b>
Vocativo	<b>-is, -es, -er, -dúas consoantes</b>	<b>-es</b>	<b>e, -al, -ar</b>	<b>-ia</b>
Acusativo	<b>-em (-im)</b>	<b>-es (-is)</b>	<b>e, -al, -ar</b>	<b>-ia</b>
Xenitivo	<b>-is</b>	<b>-ium</b>	<b>-is</b>	<b>-ium</b>
Dativo	<b>-i</b>	<b>-ibus</b>	<b>-i</b>	<b>-ibus</b>
Ablativo	<b>-e (-i)</b>	<b>-ibus</b>	<b>-i</b>	<b>-ibus</b>

### ALGÚNS MODELOS DE DECLINACIÓN DE SUBSTANTIVOS DA TERCEIRA DECLINACIÓN EN -i :

	Masculinos e femininos				Neutros			Irreg.
	-is	-is	-es<*-is	- dúas cons.	-al(i)	-ar(i)	-e<*-i	
N.	turrīs	finīs	nubēs	pars (<*part[i]s)	animal	calcār	mare	vis
V.	turrīs	finīs	nubēs	pars (<*part[i]s)	animal	calcār	mare	vis
Ac.	turrīm	finēm	nubem	partēm	animal	calcār	mare	vim
X.	turrīs	finīs	nubīs	partīs	animālīs	calcārīs	marīs	[vis]
D.	turrī	finī	nubī	partī	animālī	calcārī	marī	[vī]
Ab.	turre	finē	nubē	partē	animālī	calcārī	marī	vī
N.	turrēs	finēs	nubēs	partēs	animālīā	calcārīā	marīā	virēs
V.	turrēs	finēs	nubēs	partēs	animālīā	calcārīā	marīā	virēs
Ac.	turrēs (-īs)	finēs (-īs)	nubēs (-īs)	partēs (-īs)	animālīā	calcārīā	marīā	virēs
X.	turrīum	finīum	nubīum	partīum	animālīum	calcārīum	marīum	virīum
D.	turrībus	finībus	nubībus	partībus	animālībus	calcārībus	marībus	virībus
Ab.	turrībus	finībus	nubībus	partībus	animālībus	calcārībus	marībus	virībus

Observa que os substantivos **parisílabos** son temas en -i e os **imparisílabos** son temas en **consoante** (estudados nas unidades anteriores). Sen embargo as excepcións de imparisílabos temas en -i son máis numerosas que no apartado anterior, debido a que en determinadas circunstancias se perdeu o **i** do nominativo de singular. (Vid. a fq1120201-22).

**Realiza as actividades dos PENSA 1, 2, 3, e 4**

## FLEXIÓN VERBAL

### SISTEMA DE PRESENTE DA CONX. REGULAR EN INDICATIVO E SUBXUNTIVO. VOZ PASIVA

- Os tempos que comprende este sistema están formados por:

tema de presente  
sufixos modais-temporais (Vid. unidades 4 e 5)  
desinencias persoais  
vogais de unión

- A única diferenza cos de voz activa son as desinencias persoais:

DESINENCIAS PERSOAIS VOZ PASIVA		
PERSOA	SINGULAR	PLURAL
Primeira	<b>-or/-r*</b>	<b>-mur</b>
Segunda	<b>-ris/-re</b>	<b>-mini</b>
Terceira	<b>-tur</b>	<b>-ntur</b>
* A desinencia pasiva <b>-or</b> úsase cando en activa hai <b>-o</b> , e <b>-r</b> , cando en activa hai <b>-m</b> .		

MODO INDICATIVO												
TEMPO	1ª Conx. Tema en -ā			2ª Conx. Tema en -ē			3ª Conx. Tema en cons./-u			4ª Conx. Tema en -i/-ī		
	Tema	Suf.	Des.	Tema	Suf.	Des.	Tema	Suf.	Des.	Tema	Suf.	Des.
Presente <i>Amo...</i>	am(a)- amā- amā- amā- amā- ama-		or ris/re tur mur mīni ntur	mone- monē- monē- monē- monē- mone-		or ris/re tur mur mīni ntur	leg- leg-ē- leg-ī- leg-ī- leg-ī- leg-u-		or ris/re tur mur mīni ntur	audi- audī- audī- audī- audi- audi-u-		or ris/re tur mur mīni ntur
Pto. Imp. <i>Amaba...</i>	amā- amā- amā- ama- ama- amā-	ba- bā- bā- bā- bā- ba-	r ris/re tur mur mīni ntur	monē- monē- monē- monē- monē- monē-	ba- bā- bā- bā- bā- ba-	r ris/re tur mur mīni ntur	leg-ē- leg-ē- leg-ē- leg-ē- leg-ē- leg-ē-	ba- bā- bā- bā- bā- ba-	r ris/re tur mur mīni ntur	audi-ē- audi-ē- audi-ē- audi-e- audi-e- audi-ē-	ba- bā- bā- bā- bā- ba-	r ris/re tur mur mīni ntur
Fut. Imp. <i>Amarei...</i>	amā- amā- amā- amā- amā- amā-	b- b-ē- b-ī- b-ī- b-ī- b-u-	or ris/re tur mur mīni ntur	monē- monē- monē- monē- monē- monē-	b- b-ē- b-ī- b-ī- b-ī- b-u-	or ris/re tur mur mīni ntur	leg- leg-ē- leg-ē- leg-ē- leg-ē- leg-e-	a- ē- ē- ē- ē- e-	r ris/re tur mur mīni ntur	audi- audi-ē- audi-ē- audi-ē- audi-ē- audi-e-	a- ē- ē- ē- ē- e-	r ris/re tur mur mīni ntur
A <i>mixta</i> conxuga o presente coma a 3ª (agás a 1ª persoa), pero o pret. imp. e o fut. imp. coma a 4ª: <b>capior, capēris ...</b> // <b>capiēbar, capiēbāris... / capiar, capiēris...</b>												

MODO SUBXUNTIVO												
	Tema	Suf.	Des.	Tema	Suf.	Des.	Tema	Suf.	Des.	Tema	Suf.	Des.
	am(a)-	e-	r	mone-	a-	r	leg-	a-	r	audi-	a-	r
	am(a)-	ē-	ris/re	mone-	ā-	ris/re	leg-	ā-	ris/re	audi-	ā-	ris/re
<b>Presente</b> <i>Ame...</i>	am(a)-	ē-	tur	mone-	ā-	tur	leg-	ā-	tur	audi-	ā-	tur
	am(a)-	ē-	mur	mone-	ā-	mur	leg-	ā-	mur	audi-	ā-	mur
	am(a)-	ē-	mīni	mone-	ā-	mīni	leg-	ā-	mīni	audi-	ā-	mīni
	am(a)-	e-	ntur	mone-	a-	ntur	leg-	a-	ntur	audi-	a-	ntur
	amā-	re-	r	monē-	re-	r	leg-ē-	re-	r	audī-	re-	r
	amā-	rē-	ris/re	monē-	rē-	ris/re	leg-ē-	rē-	ris/re	audī-	rē-	ris/re
<b>Pto. Imp.</b> <i>Amara...</i>	amā-	rē-	tur	monē-	rē-	tur	leg-ē-	rē-	tur	audī-	rē-	tur
	amā-	rē-	mur	monē-	rē-	mur	leg-e-	rē-	mur	audi-	rē-	mur
	ama-	rē-	mīni	monē-	rē-	mīni	leg-e-	rē-	mīni	audi-	rē-	mīni
	amā-	re-	ntur	monē-	re-	ntur	leg-ē-	re-	ntur	audī-	re-	ntur
A <i>mixta</i> conxuga o presente coma a 4ª, pero o pret. imperfecto coma a 3ª: <b>capiar, capiāris ... / capērer, capērēris...</b>												

Realiza as actividades do PENSVM 5

## SINTAXE

### A ORACIÓN PASIVA

- As oracións pasivas levan o verbo en voz pasiva.
- A función típica destas oracións é a de complemento axente.
- O complemento axente exprésase en caso ablativo:
  - con **a, ab**, se é persoa
  - sen preposición cando se trata dunha cousa.
- Ao suxeito destas oracións denomínano suxeito paciente.
- Funcións sintácticas que varían ao pasar unha oración de activa a pasiva:

ACTIVA	PASIVA
Suxeito (nominativo) ----->	Complemento axente (ablativo)
Complemento directo (acusativo) ---- >	Suxeito paciente (nominativo)
Verbo en voz activa ----- >	Verbo en voz pasiva

**Realiza as actividades de repaso**